KRAJSKÝ SOUD V BRNĚ
PODATELNA
DOŠLO osobně - pošlou v ..... hod.
23. 05. 2016
..... krát ..... příloh
..... kolky

2 To 40/2016-1515

Usnesení

Vrchní soud v Olomouci projednal v neveřejném zasedání, konaném dne 17. května 2016, stížnost **státního zástupce** proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28.4.2016, č.j. 10 T 11/2015-1478, a rozhodl t a k t o :

Z podnětu stížnosti státního zástupce se napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr.ř. zrušuje a nově se rozhoduje takto:

Podle § 71a tr.ř. se zamítá žádost obžalovaného Patrika Ryšánka o propuštění z vazby na svobodu, když nadále trvá vazební důvod dle § 67 písm. a) tr.ř.

Současně se nepřijímá záruka důvěryhodné osoby Bc. Romany Králové, nar. 16.1.1984, a Pavla Bachorce, nar. 2.12.1977, ve smyslu § 73 odst. 1 písm. a) tr.ř., písemný slib obžalovaného Patrika Ryšánka ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1 písm. b) tr.ř. a složená peněžitá záruka ve výši 100.000 Kč ve smyslu § 73a odst. 1 tr.ř. a nestanoví se dohled probačního úředníka nad obžalovaným ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1 písm. c) tr.ř.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením rozhodl Krajský soud v Brně v rámci hlavního líčení, že se podle § 73 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. c) a § 73a odst. 1 tr.ř. obžalovaný Patrik Ryšánek propouští z vazby na svobodu za současného přijetí záruky důvěryhodné osoby Bc. Romany Králové, písemného slibu obžalovaného Patrika Ryšánka, stanovení dohledu probačního úředníka a složené peněžité záruky ve výši 100.000 Kč, jimiž je nahrazen důvod vazby uvedený v § 67 písm. a) tr.ř.

Proti tomuto usnesení podal státní zástupce stížnost ihned po jeho vyhlášení, přičemž ji odůvodnil dodatečně.

Podle tohoto stěžovatele není jasné, z jakého důvodu nyní dospěl Krajský soud v Brně k odlišnému názoru oproti svému usnesení ze dne 18.12.2015, jímž podle § 73a odst. 2 písm. b) tr.ř. nepřijal nabídku peněžité záruky v téže výši s tím, že

ho nabízená záruka nepřesvědčila. S tímto rozhodnutím se pak ztotožnil i Vrchní soud v Olomouci ve stížnostním řízení. Je sice pravdou, že nyní byla též předložena záruka za další chování obžalovaného Bc. Romanou Královou a písemný slib obžalovaného, ovšem ani souhrn těchto institutů není natolik přesvědčivý, aby byl dostatečnou zárukou za další chování obžalovaného. Poukazuje se na přestupkový spis provedený v rámci hlavního líčení jako důkaz, z jehož obsahu vyplývá, že Romana Ryšánková (matka obžalovaného) byla svými dětmi, tedy i obžalovaným Patrikem Ryšánkem, napadána. Obsah tohoto spisu krajský soud při svém rozhodování nijak nevyhodnotil.

Celkově je tedy napadené usnesení hodnoceno jako nesprávné a z těchto důvodů se stížnostnímu soudu navrhuje jeho zrušení s tím, že nabídnuté instituty nebudou přijaty.

Obhajoba předložila vrchnímu soudu vyjádření obžalovaného ke stížnosti státního zástupce, v jehož rámci se zejména hodnotí vývoj důkazní situace s tím, že byly provedeny důkazy ve prospěch obhajoby obžalovaného, přičemž se zdůrazňuje dlouhá doba uplynulá od vzetí obžalovaného do vazby. Přílohou vyjádření je záruka důvěryhodné osoby, a to pana Pavla Bachorce, a čestné prohlášení Romany Ryšánkové o tom, že údaje přestupkového spisu o napadení její osoby mimo jiné Bc. Romanou Královou a Patrikem Ryšánkem nejsou pravdivé.

Vrchní soud na podkladě podané stížnosti v neveřejném zasedání podle § 147 odst. 1 tr.ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení napadenému usnesení předcházející. Na základě tohoto postupu dospěl k následujícím závěrům.

V první řadě je nutno konstatovat, že krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení v návaznosti na vývoj důkazní situace dospívá k oprávněnému závěru, že zde existuje důvodné podezření, že se dopustil skutku, v němž je obžalobou spatřován mimo jiné zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 4 tr.zákoníku, na nějž trestní zákoník pamatuje sazbou trestu odnětí svobody od 10 do 18 let. Tato okolnost byla v dosavadním rozhodování krajského soudu rozhodující skutečností, na základě které byl dovozován vazební důvod dle § 67 písm. a) tr.ř., a to v takové intenzitě, že již v minulosti nabídnutá peněžitá záruka ve výši 100.000 Kč nebyla shledána dostatečnou zárukou za další chování obžalovaného ve vztahu k jeho možnému útěku nebo skrývání se.

Nyní krajský soud dochází k opačnému závěru, byť k peněžité záruce přistoupily další instituty, a to záruka důvěryhodné osoby Bc. Romany Králové a písemný slib obžalovaného (přílohou vyjádření ke stížnosti je i nabídka záruky Pavla Bachorce, mistra na pracovišti, kde obžalovaný pracoval, která byla avizována už soudu I. stupně, ovšem předložena až nyní), takže je třeba detailně zkoumat, zda-li krajský soud změnu svého stanoviska dostatečným způsobem odůvodnil. V tomto směru stížnostní soud dospěl k negativnímu závěru, a to z následujících důvodů.

V první řadě je třeba říci, že samotná trestná činnost měla mít charakter značně brutálního útoku vůči tělesné integritě poškozeného Miloše Janocha. Již dříve bylo konstatováno, že sice k osobě obžalovaného Patrika Ryšánka z minulosti nejsou nějaké zásadní negativní informace, na druhé straně při zvažování dostatečnosti nabídnutých institutů neměly být přehlédnuty závěry znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a psychologie, z jehož psychologické části vyplývá, že se jedná o nejistou osobnost se sklonem k úzkostným a hysterickým reakcím, která může zaujímat infantilní postoje. Tyto skutečnosti je nutno hodnotit v souvislosti s informacemi o charakteru útoku na poškozeného a položit si otázku, zda v souvislosti s hrozbou značně vysoké sankce za protiprávní jednání v případě pozitivního rozhodnutí o vině obžalovaného mohou další osoby dostatečným způsobem garantovat eliminaci takového jednání obžalovaného, které je podkladem pro shledání vazebního důvodu dle § 67 písm. a) tr.ř. V tomto směru vrchní soud dospěl k závěru, že závažnost projednávaného činu a osobnostní charakteristiky obžalovaného vytváří takovou kombinaci, která nemůže být písemným slibem obžalovaného, zárukou jeho sestry a mistra, složenou peněžitou záruku v částce 100.000 Kč a dohledem probačního úředníka dostatečným způsobem vyvážena.

Pokud obhajoba zpochybňuje obsah přestupkového spisu, který má nasvědčovat fyzickému napadení Romany Ryšánkové mimo jiné obžalovaným, pak k této skutečnosti vrchní soud nepřihlížel, když sama tato okolnost nemá většího významu. Poukaz obhajoby na délku dosavadního řízení je pak třeba poměřovat komplikovaností důkazní situace s tím, že v situaci absence subjektivních průtahů ve věci samotný běh času nemůže vést k závěru o dostatečném oslabení vazebního důvodu dle § 67 písm. a) tr.ř. u takto závažného násilného trestného činu.

Z formálního hlediska je třeba poukázat na to, že krajský soud rozhodl o propuštění obžalovaného z vazby na základě písemného podnětu obhajoby, který obsahoval i žádost o propuštění z vazby, přičemž tato skutečnost není ve výroku ani v odůvodnění napadeného usnesení vyjádřena.

S ohledem na výše řečené nezbylo stížnostnímu soudu, než napadené usnesení z podnětu státního zástupce zrušit a žádost obžalovaného o propuštění z vazby na svobodu zamítnout za současného nenahrazení vazby dosud navrhovanými instituty.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Olomouci dne 17. května 2016

JUDr. Vladimír Š t e f a n v.r.

předseda senátu
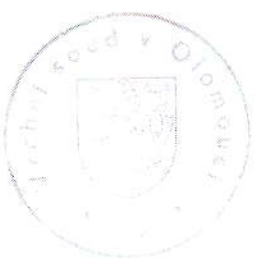
Za správnost:
V. Slouková